

Wööbsuē. Näpina libelkonnae: 1) 9mal Lehe-luu pääwal,
Rigula-laat. 2) 6mal Jõulu-luu pääwal.

Wörru-linnas: 1) 7mal Rääri-luu pääwal, lina-laat.
2) 2sel Küünla-luu p. 3) 22sel Küünla-luu p. suur
salsa laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-luu p., weisse-laat.
5) 24mal Jaani-luu p. weisse-laat. 6) 24mal Mihlli-
luu p., Mihlli-laat. 7) 7mal Viina-luu p., lina-laat.
8) 20mal Talve-luu pääwal, weisse-laat.

Narva-lin peab lina, weisse ja hobuse-laata 6maist tunni
10ma Küünla-luu pääwani — ja 20maist tunni 23ma
Mihlli-luu pääwani.

Üks tark poeg römustab issa, agga halp poeg on omma emmale mele-härmiks.

(Opp. Saan. 10 p., 15.)

Cerre, armiad Eesti wennad ja õed, mõnne
aja pärast, same jälle ühhe teisega jutto ajada.
Üts aastā on möda läinud, ilma et meie teine
teist nähha ja kuulda saime. Kudda siis Teie tän-
nini ollete ellanud? kas ollete issa hea terwise ju-
res olnud, ja kas on Jummas teile siggidust ja
önnistust annud? Noh! missal siil meie patused
rahkul olleme? meie tahhaksüne issa rohkem ja
parremad sadu, kui armas taewane Issa meie
heaks on seadnud. Möistame siis lohhut isse
enise peale et ni tännamatta olleme, ja wöttame

se kindel nöö, eddespiddi mitte ni tuimod olla,
waid leik, mis Önnisteggia meie ossa!s meile
jäggab, liites ja tännades waisto wötta, olgo sedda
pisut ehk paljo. Ei inuimenne essa mitte selle
läbbi et temmas paljo warra ja rissust on, waid
ennam, et ta Jummasad armastades tedda ei un-
nusta ja temnia pühha käsko ei pölgja.

Tännawa tahhan ma teid ühhe teise tassomeh-
hega tuttwals tehha, ühhe mehhega, fedda teie
fül mitte ennam nähha ei sa, sest temma on juba
ammu ma-muldas hingamas; agga temma mässes-
tus on veel rahwa seas, kus temma laua ellas,
ja mõnda head teggi. Se mees olli ue-perre
Maddis, tulus onima visaka ja Jummasa fart-
liko ello läbbi. Temma lastest nüüd tulseb meil
räfida.

Maddisel olli kaks poega ja kolm tüttart. Po-
jad kaswasid surest, ja issa panni neid pöollo töle.
Wannem tütar läks, kui lahhekümne aastasets
sai, mehhese, noremad ollid emma abbita foddo
maeas. Maddisse wäimees olli sealsammas küllas
mösder, üks aus ja nöufas mees, kes tännapäwani
veel ellab, ja omma liggimeste heaks ja Jummasa
auks mõnda jädawad tullo leige küllale passund.
Temma ehhitas omma fulloga ühhe foli maea
üles, kus külla sapsed sawad liggema ja kirjotama
öppetud. Sest mehhest meil ep olle ennak räfi-
mist, sest temma eest kostab ta ello wiis ja kombed